

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/236/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7915221136
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7915221136.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Bodnárovej a členov senátu JUDr. Dany Popovičovej a JUDr. Táne Veščičíkovej v spore žalobcu: WM Consulting & Communication, s.r.o., so sídlom v Piešťanoch, Sad A. Kmeťa č. 24, IČO: 34 127 798, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s.r.o., so sídlom v Piešťanoch, Sad A. Kmeťa č.24, proti žalovanému V. C.Š., G. XXXX/XX, XXX XX A., o zaplatenie 10.337,54 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trebišov č.k. 12C/777/2015-143 zo 6.4.2018 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku, ktorým v prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá a vo výroku o trovách konania.

Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trebišov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom zastavil konanie v časti o zaplatenie 175,- eur. Zaviazal žalovaného uhradiť žalobcovi úroky z omeškania za obdobie od 3.9.2013 do 25.9.2014 v sume 299,30 eur. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol a rozhodol, že strany nemajú právo na náhradu trov konania.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému úhrady sumy 10.337,54 eur, úroku z úveru, úroku z omeškania a náhrady trov konania titulom zaplatenia nesplateného zostatku úveru. Vychádzal zo zistenia, že dňa X.X.XXXX bola uzavretá Zmluva o splátkovom úvere, na základe ktorej právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa a.s., poskytla žalovanému úver 180.000,- Sk (5.974,90 eur) a žalovaný sa zaviazal uhradiť na zaplatenie tohto úveru sumu 324.664,50 Sk (10.776,88 eur) v 119 mesačných splátkach po 2.698,- Sk (89,56 eur). Žalobca získal pohľadávku voči žalovanému od svojho právneho predchodcu zmluvou zo dňa XX.X.XXXX. Oznamením zo dňa 3.9.2013 vyhlásil právny predchodca žalobcu zosplatenie celého úveru k 2.9.2013, pričom žalobca vykazoval ako nesplatenú časť úveru v celkovej výške 8.801,33 eur. Z výpisu čerpania a úhrad splátok, predloženého žalobcom, t.j. z podaní žalobcu z 18.7.2016 a 7.11.2016, súd zistil, že žalovaný od začiatku úverového obdobia na splatenie úveru do 20.10.2016 uhradil 2.730,- eur .

3. O nároku pôvodne bolo rozhodnuté rozsudkom z 18.11.2016, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 3.494,47 eur, 8% ročné úroky z omeškania z dlžného zostatku úveru od 26.9.2014 do zaplatenia, v časti o zaplatenie 225,- eur konanie bolo zastavené, v prevyšujúcej časti žaloba zamietnutá, stranám náhrada trov konania nebola priznaná. Predmetný rozsudok, okrem výroku o zastavení konania, bol zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie. Vychádzal zo zistenia, že aj po rozhodnutí odvolacieho súdu žalobca zotrval na svojich tvrdeniach, avšak vzhľadom na to, že žalovaný v čase od 23.11.2016 do 22.2.2017 uhradil splátky vo výške 175,- eur, v tej časti zobral žalobu späť a

trval na nároku o zaplatenie 6.693,70 eur a nároku na úhrade úrokov z úveru a úrokov z omeškania podľa zostatkov nesplatených častí úveru za konkrétne obdobia zohľadňujúce úverové splátky.

4. Vychádzajúc z § 145 ods. 2 C.s.p. v časti o 175,- eur, vzhľadom na späťvzatie žaloby, konanie zastavil.

5. Po právnom posúdení veci podľa § 497, § 506, § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 53 ods. 1,5, § 39, § 3 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že v prípade úverovej zmluvy zo strany právneho predchodcu žalobcu išlo o predloženie formulárovej zmluvy, v ktorej v časti výšky odmeny a poplatkov za poskytnutie úveru bola dohodnutá suma 4.801,98 eur ako odplata za poskytnutie sumy 5.974,90 eur, ako neprijateľná zmluvná podmienka spočívajúca vo výraznej nerovnosti zmluvných strán. Výška dohodnutej odplaty predstavuje 80% poskytnutého úveru. Z uvedeného dôvodu považoval dohodnutú výšku odplaty ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, preto zmluva je v časti o zaplatenie odmeny a poplatkov neplatná v celom rozsahu. Za konanie v rozpore s dobrými mravmi považoval aj skutočnosť, že i keď v zmluve dohodnutá ročná percentuálna miera nákladov a ročná úroková miera bola v súlade s platnou právnou úpravou v čase uzavretia zmluvy, na druhej strane bolo dohodnuté také neprímerane dlhé obdobie splácania pôžičky a taká výška splátok, ktoré prinášajú veriteľovi rovnaké neprímerané majetkové zvýhodnenie ako neprímeraná miera nákladov alebo neprímeraná úroková miera. Uzavrel, že pokiaľ výška odplaty dosahuje skoro 100 %, ide o výšku odporujúcu všeobecne záväzným pravidlám správania sa a preto treba celú dohodnutú odplatu považovať za odporujúcu dobrým mravom. V tejto súvislosti poukazoval na rozhodnutia odvolacích súdov spisové značky ktorých uvádzal. Stotožnil sa s tvrdením žalobcu, že v rozsudku z 18.11.2016 nedopatrením neuviedol súd časový úsek od 3.9.2013 do 25.9.2014 ako obdobie, za ktoré má žalovaný povinnosť uhradiť 8 % ročné úroky z omeškania zo sumy 3.519,47 eur, a preto aj v tej časti žalobe vyhovel. Zamietol žalobu o zaplatenie 6.693,70 eur, ako aj úrokov z úveru a úrokov z omeškania ako nároky presahujúce výšku nárokov priznaných rozsudkom vydaným 18.11.2016, v ktorej časti tento rozsudok sa stal právoplatný 10.12.2016.

6. Keďže strany mali vo veci iba čiastočný úspech, žalovaný si nárok na náhradu trov konania neuplatnil, rozhodol tak, že nemajú právo na náhradu trov konania.

7. Rozsudok vo výroku, ktorým žaloba v prevyšujúcej časti bola zamietnutá a vo výroku o trovách konania napadol včas podaným odvolaním žalobca z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol rozsudok v napadnutej časti zmeniť, zaviazat' žalovaného na úhradu 6.693,70 eur spolu s prísl. a zaviazat' žalovaného na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100%. Záver súdu prvej inštancie, že dohodnutá odmena 4.801,98 eur je v rozpore s dobrými mravmi a z tohto dôvodu neplatná, pretože predstavuje 80% výšky čerpaného úveru nepovažoval za správny. Súd pri rozhodovaní totiž nezohľadnil celkovú dobu splácania úveru, ktorá je takmer 10 rokov. Táto doba bola so žalovaným individuálne dojednaná, vychádzala jednak z príjmových možností žalovaného a jednak z jeho požiadavky na dobu splácania. Mohol si zvolit' kratšiu dobu splácania, čo by malo za následok nižšiu celkovú odplatu. Dobu splácania tak isto nemožno považovať za neprímerane dlhú, vybočujúcu z pravidiel morálky vzhľadom na výšku poskytnutého úveru. Poukazoval na skutočnosť, že veriteľ musí pri poskytnutí úveru na 10 rokov zohľadniť aj predpokladanú mieru inflácie, ktorá je objektívne existujúcim ekonomickým javom. Na výšku odplaty pri poskytovaní úveru má vplyv i to, či je úver zabezpečený alebo nie. V prípade nezabezpečeného úveru má dlžník zjednodušený prístup k úveru, ale veriteľ nesie vyššie riziko. Bol toho názoru, že v predmetnej veci nemožno pri formulovaní záveru o rozpore dohodnutej výšky odplaty s dobrými mravmi vychádzať zo súdnych rozhodnutí uvádzaných súdom prvej inštancie, pretože ide o rozhodnutia vydané za iných skutkových okolností (iná doba splácania, vyššie percento odplaty pri kratšej dobe splácania, iná výška poskytnutého úveru). Zároveň je potrebné uviesť, že v prípade neplatnosti dohody o výške odplaty by bolo potrebné aplikovať ust. § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka a priznať obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytli banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy.

8. Opis odvolania žalobcu bol žalovanému doručený 4.6.2018.

9. Výroky rozsudku ktorým v časti bolo žalobe vyhovené a vo výroku o zastavení konania v časti o zaplatenie 175,- eur, neboli napadnuté odvolaním, stali sa právoplatné, preto nemohli byť predmetom

odvolacieho prieskumu. Predmetom odvolacieho prieskumu bol výrok, ktorým v prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá a výrok o trovách konania ako výrok súvisiaci (ďalej len rozsudok).

10. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 C.s.p.) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

11. Rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, a preto ho odvolací súd podľa § 378 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

12. Rozsudok bol vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 15. mája 2019 o 10.15 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 9. mája 2019 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach podľa § 219 ods. 1, 2 C.s.p..

13. Žalobca v odvolaní namieta odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p., t.j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

14. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p. odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil.

15. Odvolací súd dospel k záveru, že uvedený odvolací dôvod nie je naplnený.

16. Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplynuli a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 C.s.p..

17. Zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Ani odvolacie námietky žalobcu nemali vplyv na vecnú správnosť rozsudku a nie sú spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku.

18. Vychádzajúc z obsahu spisu danej veci žalobca uplatňoval nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, kde na jednej strane vystupoval žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, preto bolo dôvodné na daný právny vzťah aplikovať právne normy spotrebiteľského práva a všeobecnú úpravu obsiahnutú v § 52 a nasl. OZ o spotrebiteľských zmluvách.

19. Odvolací súd preskúmal námietky, ktoré boli v odvolaní žalobcom vznesené. V plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovým a právnym záverom súdu prvej inštancie, keďže odvolacie námietky odvolateľa boli v prevažnej väčšine už predmetom dokazovania pred súdom prvej inštancie, ktorý sa s nimi dôsledne vyporiadal pri rozhodovaní vo veci. Ani ďalšie skutočnosti uvádzané v odvolaní neumožňujú odvolaciemu súdu prijať iné závery a nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

20. K odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd dodáva:

21. Zo skutkových zistení, ktoré z vykonaného dokazovania vyvodil súd prvej inštancie vyplýva, že v danej veci si strany sporu dojednali v zmluve o úvere úver v sume 180.000,- Sk, t.j. 5.974,90 eur. V skutočnosti však úver bol poskytnutý o sumu 3.699,- Sk, t.j. 122,78 eur nižší, keďže uvedená suma predstavovala spracovateľský poplatok, ktorý bol uhradený z prostriedkov úveru v prospech

poskytovateľa úveru. Celkové náklady spojené s úverom boli vyčíslené na 14.664,50 Sk, t.j. 4.801,98 eur. Uvedená zmluvná odmena predstavuje 80%, resp. 82% z poskytnutého úveru.

22. S účinnosťou od 1.6.2010 došlo k zmene v ust. § 53 ods. 6 OZ v dôsledku ktorej pokiaľ predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov nesmie odplata podstatne prevyšovať obvykle požadovanú odplatu na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že v rámci novelizácie tohto zákonného ustanovenia bolo navrhované úplne iné znenie tohto zákonného ustanovenia a to tak, ako bolo v konečnom dôsledku prijaté. V súvislosti aj s novelizáciou zákona o spotrebiteľských úveroch bol zák. č. 129/2010 Z.z. zrušený administratívny strop odplaty pri spotrebiteľských úveroch spolu so zrušením zák. č. 258/2001 Z.z.. Prijaté znenie § 53 ods. 6 OZ bolo odôvodnené tým, že ide o upresnenie údajovej bázy - ukazovateľa, z ktorého sa vychádza pri poskytovaní primeranosti odplaty za spotrebiteľský úver. Referenčné kritérium podľa ktorého sa mohla posudzovať primeranosť zo sektoru bánk bolo prenesené na sektor finančného trhu ako taký, teda na všetky spoločnosti poskytujúce finančné prostriedky spotrebiteľom a to pri absencii akýchkoľvek pravidiel odplaty a jej stropu. To však neznamená, že by súd aj v takomto prípade nemal možnosť posudzovať aj taký úverový vzťah, ktorý sa dotýka uvedených úrokov v zmysle § 39 v spojení s § 3 OZ. Bol preto oprávnený súd aj v tomto prípade posudzovať, či dojednanie o zmluvnej odmene sa neprieči dobrým mravom.

23. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, ako aj z dôvodov uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p..

24. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p.. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný. V súvislosti s odvolacím konaním mu však žiadne preukázateľné trovy nevznikli, preto odvolací súd stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

25. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).